

Î N C H E I E R E

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Iovu Sergiu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Gîlea împotriva lui Sergiu Iovu și Irina Strogan, intervenientul accesoriu Inspectoratul de Poliție Orhei cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016

c o n s t a t ă :

La 30 decembrie 2014 Iurie Gîlea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Iovu și Irina Strogan, intervenientul accesoriu Inspectoratul de Poliție Orhei cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 26 iunie 2013 de către notarul public Viorica Badalova a fost întocmită procura nr.3193 prin care Sergiu Iovu, acționînd în numele Irinei Strogan în baza procurii nr.6633 din 18 iunie 2013, a încredințat lui Iurie Gîlea să încheie acte juridice, cu prețul și condițiile stabilite de dînsul în privința automobilului de model Opel Kadett, cu numărul de înmatriculare RS AK 073.

Susține că, în urma întocmirii prezentei procuri, Iurie Gîlea a achitat lui Sergiu Iovu suma de 1450 euro, ceea ce constituie prețul automobilului sus menționat, fapt confirmat prin recipisa întocmită.

Menționează că, la data de 26 iunie 2013 de către inspectoratul de patrulare Orhei a fost reținut automobilul, iar în urma verificării s-a depistat că au fost falsificate elementele de identificare ale autovehiculului, fiind pornită cauza penală nr.067900616, iar ofițerul de urmărire penală a dispus recunoașterea în calitate de corp delict automobilul de model Opel Kadett, cu numărul de înmatriculare RS AK 073.

Afirmă că, la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare Sergiu Iovu și Irina Strogan cunoșteau despre faptul că automobilul avea careva nereguli, însă nefiind de bună-credință, nu au dezvăluit că automobilul de model Opel Kadett, cu numărul de înmatriculare RS AK 073, are falsificate elementele de identificare, iar pînă la momentul de față, nu poate beneficia de bun, deoarece acesta se află la păstrare la organul de urmărire penală.

Invocă că, la data de 31 martie 2014 și 06 mai 2014 în adresa pîrîților a fost

expediată o scrisoare prin care reclamantul a solicitat restituirea sumei de 1450 euro, care au fost achitați pentru procurarea automobilului de model Opel Kadett, cu numărul de înmatriculare RS AK 073, automobil ce a fost ridicat din posesia reclamantului, fiind dus la parcare specială pînă la dezvăluirea circumstanțelor cauzei.

Solicită încasarea de la pîrîți, în mod solidar, a sumei de 1450 euro și cheltuielile judiciare în mărime de 711 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015 s-a admis acțiunea parțial, s-a dispus respingerea pretenției lui Iurie Gîlea împotriva Irinei Strogan privind încasarea sumei, ca neîntemeiată, s-a încasat de la Sergiu Iovu în beneficiul lui Iurie Gîlea suma de 1450 euro, în lei moldovenești conform cursului BNM la momentul executării hotărîrii și cheltuielile de judecată în mărime de 711 lei.

Prima instanță a reținut că, reclamantul Iurie Gîlea a încheiat acte civile cu pîrîtul Sergiu Iovu privitor la automobilul de model Opel Kadett, cu numărul de înmatriculare RS AK 073, însă înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestuia a fost împiedicată de faptul că Biroul de examinare și evidență a transporturilor Orhei, în urma verificării agregatelor automobilului, a depistat semne de falsificare a numărului motorului și în asemenea situație, Iurie Gîlea este îndreptățit să solicite încasarea sumei de 1450 euro de la pîrîtul Sergiu Iovu, dar nu și de la pîrîta Irina Strogan.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Sergiu Iovu și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 07 aprilie 2016 Sergiu Iovu, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 solicitînd casarea hotărîrilor instanțelor de judecată cu adoptarea unei hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, deoarece el este vînzător de bună-credință și la momentul vînzării automobilului de model Opel Kadett, nu cunoștea despre faptul că numărul motorului este falsificat, iar în cadrul urmăririi penale nu s-a demonstrat vinovăția sa privind falsificarea numărului motorului.

Consideră că, în cauza respectivă nu este aplicabil dispozițiile art. 763 alin.(1) și (2) din Codul civil, deoarece automobilul vîndut nu a avut careva vicii materiale și că însuși falsificarea elementelor de identificare a automobilului nu poate fi considerat viciu material.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurentului a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, căci el este vînzător de bună-credință și la momentul vînzării automobilului de model Opel Kadett, nu cunoștea despre faptul că numărul motorului este falsificat, iar în cadrul urmăririi penale nu s-a demonstrat vinovăția sa privind falsificarea numărului motorului, Completul nu le poate reține, deoarece instanțele inferioare au examinat circumstanțele date prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă fiind în raport cu dispozițiile art. 118 din Codul de procedură civilă, dînd o apreciere justă acestor împrejurări.

Mai mult, buna-credință invocată de recurent, Completul reține că, aceasta are funcția de credință eronată, ce constă în a crede din eroare că se acționează conform legii și de care se ține seama pentru a-l proteja contra consecințelor iregularității contractului de vînzare-cumpărare, respectiv, recurentul urma să probeze că acționează cu bună-credință.

Alegațiile invocate de recurent precum că, dispozițiile art. 763 alin.(1) și (2) din

Codul civil nu este aplicabil, deoarece automobilul vândut nu a avut careva vicii materiale și că însuși falsificarea elementelor de identificare a automobilului nu poate fi considerat viciu material, nu pot fi reținute, or viciile materiale constă în imperfecțiune gravă care face ca un lucru să nu corespundă modelului său sau destinației sale, la caz, falsificarea numărului motorului automobilului se atribuie la viciile material, respectiv și prevederilor art.763 din Codul civil, sunt aplicabile speței.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sergiu Iovu ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Sergiu Iovu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan